

F. t. L. om Bekæmpelse af smitsom Kalvekastning.

2. De paagældende Bestemmelser kan omfatte Paabud om,

at alle Kastningstilfælde skal anmeldes til en Dyrlæge og undersøges for Statens Regning, at eventuelt ikke undersøgte Besætninger for Statens Regning skal undersøges ved diagnostiske Prøver paa den Maade og paa de Tidspunkter, Veterinærdirektoratet bestemmer,

at Mælken fra Ejendomme, hvis Besætning ikke er kastningsfri eller reaktionsfri paa det af Mejeriet fastsatte Tidspunkt for Kredens Udrensning, først maa leveres til et Mejeri, efter at den øvrige Mælk er modtaget og behandlet dersteds, og at Mælken skal leveres til Mejeriet ved Ejerens Foranstaltning og uden Udgift for Mejeriet, at der ved Levering af Mælk fra Besætninger, som endnu ikke er kastningsfri eller reaktionsfri efter Udløbet af den af Mejeriet fastsatte Frist for Kredens Rensning, fradrages et af Mejeriet nærmere fastsat Beløb, der dog mindst skal udgøre $\frac{1}{2}$ Øre pr. kg indvejet Mælk. Det fradragne Beløb tilfalder Mejeriets Kasse, medmindre Mejeriets Bestyrelse beslutter, at Beløbet kan tilbagebetales Ejeren, dersom Besætningen bliver kastningsfri eller reaktionsfri inden for en af Mejeriet efter Forhandling med Kreddyrlægen fastsat Frist. I Tilfælde af Ejerskifte tilfalder Beløbet den Ejer, der fuldfører Udrensningen. Eventuelle Renter tilfalder Mejeriets Kasse,

at Hunde hørende til smittede Ejendomme ikke uden, at føres i Baand maa komme uden for den Ejendoms Enemærker, hvortil de hører, og

at Fjerkræ paa smittede Ejendomme skal holdes indespærret.

3. Efter Indstilling gennem den lokale Mejeriforening fra Bestyrelsen i en Mejerikreds som i Stk. 1 nævnt kan Ministeren endvidere fastsætte de Krav, som med Henblik paa smitsom Kastning maa stilles til Sundhedstilstanden af Kvæg, som fra Mejerikredsens Omraade udgræsses paa Græsningsarealer, der ved Hegn eller paa anden Maade er delt i Lodder eller Fenner tilhørende forskellige Ejere eller Lejere, hvad enten disse er tilsluttet Mejerikredsen eller ej.

4. Hvis Mejerikredsen vedtager at yde et særligt Tilskud enten af Mejeriets Kasse eller af en særlig Fond, eller saafremt der gennem en til samme Formaal oprettet Forsikring ydes saadant Tilskud, til hurtig Udrensning af Besætninger, som uden Ejerens Skyld maatte vise sig nysmittede eller gensmittede i Løbet af den fastsatte Udrensningsperiode, jfr. Stk. 1, eller efter denne Periodes Udløb, kan Ministeren paa nærmere af ham fastsatte Betingelser yde et pr. Dyr paa 1 Aar og derover fastsat Tilskud, der dog ikke maa overstige det Tilskud, som ydes af Mejeriet, henholdsvis den særlige Fond eller Forsikring. Ydelsen af et saadant Tilskud maa ikke afskære vedkommende Ejere fra eventuelt at opnaa Tilskud i Medfør af Bestemmelserne i § 14.

5. Saafremt der inden for Omraadet af en Mejerikreds, hvor samtlige Besætninger efter Undersøgelser, der er godkendt af Veterinærdirektoratet, har vist sig fri for Kastningssmitte, henligger en Ejendom, hvorfra der ikke leveres Mælk til det paagældende Mejeri, med en Besætning, der ikke er kastningsfri eller reaktionsfri, eller hvis Sundhedstilstand ikke er kendt, kan Ministeren efter Indstilling af Veterinærdirektoratet paabyde Besætningen undersøgt for smitsom Kalvekastning og om fornødent slagtet ved offentlig Foranstaltning mod Godtgørelse af Statskassen for det med Slagtingen forbundne Tab, idet det ved Slagtingen indvundne Nettoudbytte tilfalder Ejeren, hvorhos Forskellen mellem Nettoudbyttet og Dyrenes Brugsværdi godtgøres ham af Statskassen. Dyrenes Brugsværdi ansættes af 3 Mænd, hvoraf Politimesteren udvælger 2 og Ejeren 1. I Tilfælde af Uenighed skal Amtmanden udmelde en kyndig Mand til at deltage i Vurderingen. Ved Ansættelsen af Dyrenes Brugsværdi, hvorved skal forstaaes den Værdi, Dyrene maa antages at have som Brugsdyr, skal der især tages Hensyn til, at Dyrene er smittet med smitsom Kalvekastning, samt til Dyrenes Alder, Mælkeydelse, Fædt-